

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/125/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213000079
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6213000079.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka prejednal na verejnom zasadnutí konanom 01.04.2014 odvolanie obžalovaných K. C. a W. C. proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krτίš z 09.08.2013, sp. zn. 0T/20/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných K. C., nar. XX.XX.XXXX a W. C., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný K. C. uznaný za vinného z prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., sčasti samostatne a sčasti ako spolupáchateľ podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je uvedený v bodoch 1, 2 napadnutého rozsudku a obžalovaný W. C. bol uznaný za vinného z prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe ako bol uvedený v bode 2 prvostupňového rozsudku.

Za to bol obžalovanému K. C. uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní dvoch rokov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti - výkon práva poľovníctva na dobu 24 mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol uložený aj trest prepadnutia veci - guľovnice zn. Zbrojovka Brno, model ZKB 110, kal. 5,6 x 50 R Magnum, v.č. 003162 a vreckového otváracieho nožika hnedej farby s bielym krížom.

Obžalovanému W. C. bol uložený trest vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti - výkon práva poľovníctva na dobu 12 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obžalovanému K. C. ukladá povinnosť nahradiť poškodenému Poľovníckemu združeniu Bučina, Dolná Strehová, škodu vo výške 48,75 € a obžalovaným K. C. a W. C. sa ukladá povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Poľovníckemu združeniu Bučina, Dolná Strehová, škodu vo výške 162,50 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodené Poľovnícke združenie Bučina, Dolná Strehová so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podali odvolania obidvaja obžalovaní, ktoré následne odôvodnili prostredníctvom svojho obhajcu.

V písomných dôvodoch v podstate argumentovali, že ich skutky nie je možné kvalifikovať aj podľa § 310 ods. 3 písm. c/ Tr. zák., pretože postavenie poľovníka nemožno považovať za funkciu alebo zamestnanie, pretože poľovník je len členom záujmového združenia. V posudzovanom prípade by prichádzala do úvahy len kvalifikácia podľa § 310 ods. 2/ Tr. zák.

Nebolo preukázané, že by obžalovaný K. C. lovil zver zakázaným spôsobom - z motorového vozidla a vyhodnotenie dôkazov v tejto súvislosti okresným súdom nie je dostatočné. Tiež zavinenie obžalovaného W. C. nebolo preukázané, pretože tento len čakal v aute a počúval rádio. Je otázne, či konanie obžalovaného - pomoc pri nakladaní jeleňa do vozidla, možno považovať ako spolupáchateľstvo, keďže obžalovaný K. C. jeleňa neuložil a obžalovaný W. C. nemohol vedieť, že jeleň bol nelegálne ulovený.

Z týchto dôvodov obžalovaný K. C. žiadal, aby jeho konanie bolo kvalifikované len podľa § 310 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený miernejší trest, resp. peňažný trest a obžalovaný W. C. bol spod obžaloby oslobodený.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Okresný súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaných podaná, vrátane preverenia ich obhajobných tvrdení. V týchto smeroch okresný súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., skutočne nemožno nič vytknúť. Pri hodnotení dôkazov prvostupňový súd reagoval aj na rozpory, ktoré sa medzi jednotlivými dôkazmi vyskytli, pričom tieto rozpory preklenul úvahami, s ktorými sa krajský súd stotožnil. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdených činov skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Prvostupňový súd starostlivo zväžil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenia obžalovaných, tieto preveril vykonaným dokazovaním a následne sa so všetkými dôkazmi vyrovnal logickým spôsobom, nevzbudzujúcim podľa zistenia odvolacieho súdu pochybnosti o správnosti skutkových zistení, vrátane tých, ktoré boli nevyhnutné pre záver o zavinení obžalovaných a tým aj pre posúdenie ich konania v bodoch 1, 2 ako prečin pytlactva podľa § 310 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák. u obžalovaného K. C. sčasti samostatne a sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a u obžalovaného W. C. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

V odôvodnení svojho rozhodnutia, v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. stručne, ale jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval zistené skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaných. Keďže sa s týmto postupom odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Ani krajský súd totiž nezistil, že by hodnotenie dôkazov - predovšetkým výpovedí samotných obžalovaných a ďalších dôkazov okresným súdom, bolo svojvoľné a neopodstatnené.

Krajský súd predovšetkým zdôrazňuje, že tiež neprijal obhajobnú verziu obžalovaného C. st., založenú na tvrdení, že kritického dňa nepytliáčil, vybavoval si pracovné veci a zbraň, ktorú použil na strelbu, len zabudol vyložiť z auta.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia uvedené v bodoch 1 a 2, okresný súd pri ich ustálení správne vychádzal z výpovedí oboch obžalovaných, ktoré urobili 09.05.2013 pred vyšetrovateľom a 10.05.2013 pred sudcom pre prípravné konanie, v oboch prípadoch za prítomnosti obhajcu. Pri týchto úkonoch obaja priznali, že je pravdou to, čo sa im kladie za vinu v uznesení o vznesení obvinenia z 09.05.2013. Tiež priznali,

že zver lovili v dobe jej hájenia, bez povolenia v cudzom revíre a obžalovaný W. C. priznal, že nie je držiteľom zbrojného preukazu a pomáhal otcovi, t.j. obžalovanému K. C. pri manipulácii s jeleňom.

Tieto priznávajúce výpovede oboch obžalovaných boli potvrdené aj ostatnými objektívnymi dôkazmi, predovšetkým fotodokumentáciou z prehliadky osobného motorového vozidla a ďalšími dôkazmi.

Konanie obžalovaných okresný súd správne potom posúdil ako prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., u obžalovaného K. C. sčasti samostatne. Obaja totiž zisteným konaním neoprávnene zasiahli do výkonu práva poľovníctva tým, že bez povolenia lovili zver v čase jej ochrany - hájenia a obžalovaný K. C. aj zakázaným spôsobom - strelbou z vozidla. V súhrne teda možno konštatovať, že obžalovaní konali závažným spôsobom v zmysle § 138 písm. h) Tr. zák., keď nesporne porušili dôležité povinnosti, ktoré im vyplývajú zo zákona o poľovníctve a vyhlášky, ktorou sa tento zákon vykonáva a ktoré podrobne rozviedol prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí.

Okresný súd pri svojom rozhodovaní o trestoch za takto zistenú vinu u oboch obžalovaných, vychádzal zo všetkých okolností, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určenia druhu trestu, jeho výmery a splnenia jeho účelu.

Uložené tresty odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, resp. 12 mesiacov v rámci trestnej sadzby od 1 do 5 rokov, výkon ktorých im bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu dvoch rokov, resp. 18 mesiacov v kombinácii s adekvátnymi trestami zákazu činnosti a prepadnutia veci, tak odvolací súd považuje za zákonné a primerané. Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obaja obžalovaní doposiaľ súdne trestaní neboli a vo všeobecnosti sú kladne hodnotení.

Keďže aj všetky výroky o náhrade škody zodpovedajú stavu veci a zákonu, krajský súd preto odvolania oboch obžalovaných ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.